

De Heilige Ignatios de Goddrager of Theoforos

Hij was leerling van de Apostel Johannes de Theoloog. Na de Heilige Evodos was Ignatius 40 jaar bisschop van Antiochië. Hij is de eerste geweest die de antifonale zang (met twee elkaar afwisselende koren of zangers) heeft ingevoerd.

Ignatios wordt de Goddrager genoemd omdat hij als kind door Christus Zelf in Zijn armen gedragen werd, en omdat hij, sinds zijn bewuste leven, de Heer in zijn hart droeg door ononderbroken gebed. Tijdens de vervolging van Domitiaan (81-96) had hij onvermoeibaar de gevangenen bijgestaan en moed ingesproken. Hij bleef zelf ongehinderd. Maar onder Trajanus, de volgende keizer, veranderde dit. Deze had in het begin de Christenen met rust gelaten, maar toen zijn heerschappij gevestigd was, wilde hij het hele rijk naar zijn hand zetten en begon hij de Christenen uit te roeien als een hinderlijk element. Toen hij in 113 op doortocht naar Armenië, zich in Antiochië deed gelden, werd Ignatios veroordeeld geboeid naar Rome te gaan, om daar als voedsel voor de leeuwen te dienen, tot vermaak van het volk.

Onderweg schreef hij zijn Zeven Zendbrieven aan de oude christengemeenten. Het was en overgangstijd in de Kerk: de Apostelen waren, op een na de ander, gedood of gestorven. De Heer was nog niet teruggekeerd, al hadden de Christenen daar met zulk een groot verlangen naar uitgezien. God had blijkbaar een ander plan. Er moest nu vorm gegeven worden aan de Kerk, die in kleine groepjes was verdeeld, terwijl het bindend element der Apostelen was weggevallen.

Ignatios was de eerste die er zich fel van bewust was dat het leergezag der Apostelen was overgegaan op de gezamenlijke bisschoppen. Naast de opwekkingen tot christelijk leven vormt dit het grote thema van zijn brieven. De Kerk, de op aarde voortlevende Christus, dat is de gemeenschap der gelovigen die, verzameld rond de bisschop met de priesters en de diakens, samen de goddelijke Mysteriën viert: niet alleen in de Dienst maar in hun leven, door alle onenigheid en naijver uit te bannen, en samen te klinken als de harmonie van een harp.

Hoe zwaar de reis hem ook gemaakt werd, beladen met boeien en onophoudelijk opgejaagd door een cohort soldaten, leek het soms een triomftocht: van alle kanten kwamen de Christenen naar Hem toe om afscheid te nemen van hun geliefde bisschop. Soms werd er zelfs een

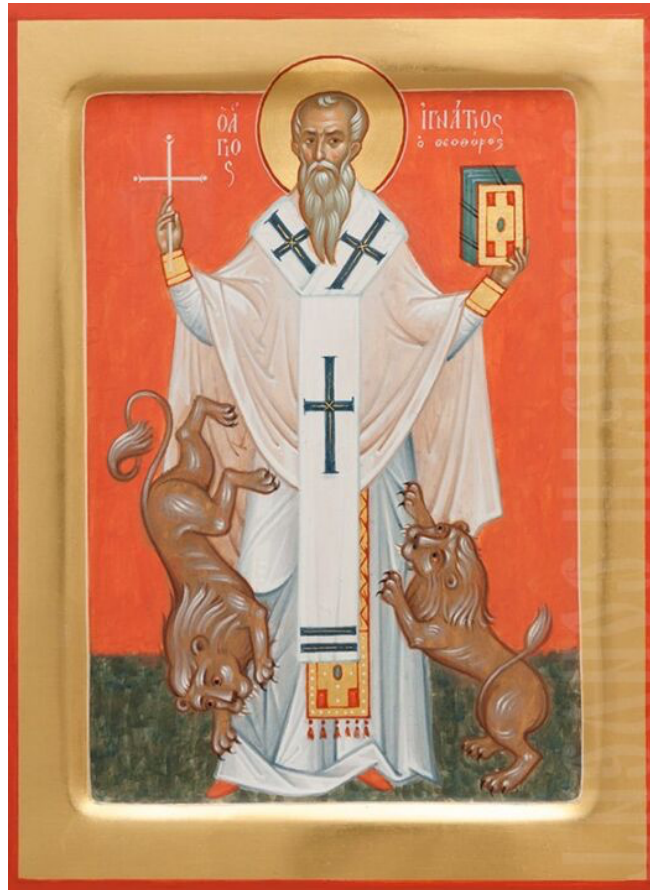
dreigende houding aangenomen, maar Ignatios kalmeerde de gemoederen en vroeg dringend dat ze zijn dood niet zouden verhinderen: “Sta me toe en navolger te zijn van het lijden van mijn God... Laat me maar voedsel zijn voor de wilde dieren want daardoor zal ik God vinden. Ik ben de tarwe van Christus, die gemalen wordt door de tanden der leeuwen, om een zuiver brood te worden voor Christus”.

Ook in Rome was er een triomfantelijke ontvangst. De vervolging was opgehouden, maar het uitgesproken vonnis moest ten uitvoer worden gebracht en Ignatios wilde ook niet dat men pogingen deed om dat te veranderen. In het Grote Circus volk trok hij zijn laatste Liturgie, waarbij hij nu zelf het slachtoffer was. Een groep uitgehongerde leeuwen verslond hem tot slechts enkele grote beenderen restten. Deze werden door de gelovigen verzameld en plechtig naar Antiochië gebracht, terwijl ze onderweg vereerd werden alsof Ignatios zelf nog levend tegenwoordig was.

Troparion

Zoals gij opvolger zijt op de troon der Apostelen,
hebt gij ok hun levenswandel nagevolgd,
en wat gij als waarheid had geschouwd,
Hebt gij in daden volbracht, door God bezielde.
Recht hebt gij gesneden het woord der waarheid
en om het geloof hebt gij zelfs uw bloed vergoten.
Bid daarom tot Christus God,
Bisschop-martelaar Ignatios,
opdat onze zielen mogen worden gered.

Bron: Heiligenlevens
Klooster H. Johannes de Doper - Den Haag.

“Heilige Bisschop Ignatios Theoforos, bid voor ons”.

Icoon van de Heilige Ignatios Theoforos

Feest 20 december

Icoon – Klooster van Minsk